

15 august – 21 august

Să slujim ca Isus

Textul de memorat: „Când a văzut gloatele, I s-a făcut milă de ele, pentru că erau necăjite și risipite ca niște oi care n-au păstor.” (Matei 9:36)

Domnul Isus i-a iubit cu adevărat pe oameni. El a fost mai interesat de grijile și de nevoile lor decât de ale Sale. Tot timpul vieții Lui, El S-a concentrat asupra altora, iar slujirea Lui a fost caracterizată de o milă duioasă. El a venit în întâmpinarea nevoilor fizice, mintale și emoționale ale oamenilor din jurul Lui și, astfel, inimile lor au fost deschise față de adevărurile spirituale pe care El li le prezenta. Când Isus îi vindeca pe leproși, deschidea ochii orbilor și urechile surzilor, când îi elibera pe îndrăciți, îi hrănea pe cei înfometați și avea grijă de cei nevoiași, inima lor era atinsă, iar viața lor, schimbată.

Acest lucru se întâmpla deoarece, când vedeau grija Sa sinceră, oamenii își deschideau inima față de adevărurile spirituale transmise de Isus. „Numai metoda lui Hristos va aduce un succes real în încercarea de a ajunge la inima oamenilor. Mântuitorul S-a unit cu oamenii ca unul care le dorea binele. El Și-a arătat simpatia față de ei, S-a îngrijit de nevoile lor și le-a câștigat încrederea. Apoi le-a spus: «Urmați-Mă!»” - Ellen G. White, *Divina vindecare*, p. 143. Isus Și-a dat seama că lumea avea nevoie de o demonstrare a Evangheliei la fel de mult cum avea nevoie de proclamarea ei. Mărturia vie a unei vieți asemenea vieții lui Hristos, devotată slujirii altora, este o întărire a cuvintelor pe care le rostim și dă credibilitate mesajului nostru.

Duminică, 16 august – Atitudinea lui Isus față de oameni

Isus a căutat întotdeauna partea bună în oameni. El scotea la lumină tot ce era mai bun în ei. Una dintre criticile pe care conducătorii religioși I le-au adus a fost că El îi „primește pe păcătoși și mănâncă cu ei” (Luca 15:2). Ei erau preocupați de faptul că Isus avea părtășie cu cei „neevlavioși”. Vederile lor despre religie erau mai degrabă de înstrăinare decât de implicare. Au fost surprinși când Isus a spus despre El Însuși: „Căci n-am venit să chem la pocăință pe cei neprihăniți, ci pe cei păcătoși” (Matei 9:13).

Religia cărturarilor, a fariseilor și a saducheilor a fost o religie a evitării. Ei gândeau: „Fă tot ce poți pentru a evita să te contaminezi de păcat.” Învățătura Domnului Isus a fost cu totul diferită. El a coborât în această lume pe care dorea să o mântuiască, nu să o evite. El este „Lumina lumii” (Ioan 8:12).

1. Care sunt cele două metafore pe care le-a folosit Domnul Isus pentru a-i descrie pe urmașii Săi? De ce crezi că le-a ales pe acestea? Matei 5:13,14; Ioan 1:9; Ioan 12:46; Filipeni 2:15

Sarea era una dintre cele mai importante resurse în lumea antică. Era extrem de valoroasă și, uneori, legiunile romane o foloseau ca valută. Era un simbol al unei mari bogății. Era folosită și pentru a conserva și a da gust mâncării. Când a folosit sarea ca simbol pentru urmașii Săi, Isus spunea că adevărata bogăție a lumii nu sunt oamenii cei mai bogați și puternici, ci creștinii devotați care fac o lucrare pentru Împărăția lui Dumnezeu. Faptele lor iubitoare de slujire dezinteresată păstrează bunătatea lumii și dau gust atmosferei ei.

A doua metaforă folosită de Isus a fost „Lumina lumii”. Lumina nu evită întunericul, ci strălucește în întuneric. Nu se separă de întuneric, ci îl pătrunde, transformându-l în lumină. Urmășii lui Isus trebuie să străpungă întunericul acestei lumi în cartierele, satele și orașele lor pentru a le lumina cu slava lui Dumnezeu.

Cum trebuie să înțelegem ideea separării de lume și a evitării lumii (Ioan 17:15-18)? Ce a vrut să spună Isus când S-a rugat ca ucenicii Săi să fie în lume, dar nu din lume? Cum putem face aceasta?

Luni, 17 august – Cum i-a tratat Isus pe oameni

Obiectivul lui Isus a fost să scoată la lumină tot ce era mai bun în oameni. Chiar și atunci când circumstanțele erau neobișnuit de dificile, El a răspuns cu mult har. Luca a consemnat faptul că „se mirau de cuvintele pline de har care ieșeau din gura Lui” (Luca 4:22), iar Ioan spune că „harul și adevărul au venit prin Isus Hristos” (Ioan 1:17). Modul în care îi aborda Isus pe oameni era dezarmant. Cuvintele Sale pline de har atingeau corzile sensibile din inimile lor.

2. Ce cuvinte pline de speranțe le-a spus Isus sutașului roman și cărturarului iudeu? Matei 8:5-10; Marcu 12:34

Afirmația lui Isus despre comandantul militar a fost revoluționară. Gândește-te cum trebuie să se fi simțit acel ofițer de carieră când Isus a afirmat că nici în Israel nu a găsit o astfel de credință, dar și cărturarul iudeu când Isus i-a spus: „Tu nu ești departe de Împărăția lui Dumnezeu.” Isus a avut capacitatea de a evidenția ce era mai bun în oameni. Există puține lucruri care reușesc să deschidă inima omului față de Evanghelie cum o face un compliment. Caută ce e mai bun în oamenii din jurul tău și arată-le că îi apreciezi.

3. Ce îndemnuri primim în următoarele texte despre împărtășirea credinței și relația noastră cu alți oameni? Isaia 42:3; Coloseni 4:5,6; Efeseni 4:15

Cuvintele noastre încurajatoare și pline de har au o influență pozitivă în viața altora. Cuvintele profetice ale lui Isaia Îl descoperă astfel pe Isus: „Trestia frântă n-o va zdrobi” și „mucul care mai arde încă nu-l va stinge”. Isus a fost atât de milos, încât a avut grijă să nu rănească fără rost pe cineva care de-abia venise la credință sau să stingă cel mai mic tăciune al credinței în inima cuiva.

De ce modul în care spunem ceva este la fel de important sau chiar mai important decât ceea ce spunem? Ești de acord cu următoarea afirmație: „Adevărul este adevăr, iar oamenii trebuie să-l primească așa cum e sau să-l respingă”?

Marti, 18 august – Isus și lucrarea de vindecare (I)

Metoda de evanghelizare a Domnului nostru depășește discursurile învățate pe dinafară și prezentările standard. Ea este la fel de dinamică și bogată ca viața însăși. În fiecare zi ne lovim de oameni cu tot felul de nevoi: fizice, mintale, emoționale și spirituale. Hristos este dornic să vină în întâmpinarea acelor nevoi prin intermediul nostru când noi arătăm preocupare față de singurătatea, întristarea și suferința oamenilor, dar și când ne arătăm interesați de bucuriile, speranțele și visurile lor.

Isus a slujit nevoilor imediate ale oamenilor pentru ca, apoi, să le îndeplinească și pe cele profunde. O nevoie imediată se referă la un domeniu al vieții în care oamenii simt că nu mai pot rezolva o problemă prin propriile puteri. De exemplu: nevoia de a termina cu fumatul, de a pierde în greutate, implementarea unei noi diete sau reducerea stresului. Sau poate nevoia de hrană, de adăpost, de îngrijire medicală, de consiliere în căsnicie sau familie.

O nevoie profundă este acel lucru după care oamenii tânjesc cel mai mult - nevoia de o relație personală cu Dumnezeu și înțelegerea faptului că viața lor are și un sens veșnic. Împăcarea cu Dumnezeu într-o lume zdrobită este nevoia noastră cea mai mare.

4. Ce indicii găsim în următoarele relatări că Domnul a asociat vindecarea fizică cu împlinirea nevoii de împăcare cu Dumnezeu? Matei 9:1-7; Marcu 5:25-34

În lucrarea Sa de vindecare, Hristos a cuprins mult mai mult decât vindecarea fizică și emoțională. El a dorit ca oamenii să se bucure de o viață îmbelșugată, dar păcatul a distrus-o. Pentru Hristos, vindecarea fizică era incompletă fără cea spirituală. Dacă dragostea lui Dumnezeu ne face să dorim binele emoțional și fizic al unui om, vom fi și mai motivați să-i dorim și binele spiritual, ca să poată trăi viața la superlativ

Studiu Biblic, Trim. III, 2020 – Bucuria misiunii

aici și de-a lungul veșniciei. Și totuși, toți cei pe care i-a vindecat Isus au murit. Însă nevoia lor reală, mai presus de orice, a fost de natură spirituală.

Ce fel de inițiative poate lua biserica noastră pentru a veni în întâmpinarea nevoilor oamenilor din vecinătate și a le demonstra că ne pasă cu adevărat de ei? Ce face biserica ta pentru a avea un impact în viața lor?

Miercuri, 19 august – Isus și lucrarea de vindecare (II)

5. Care au fost cele trei direcții de bază ale slujirii Domnului Isus? Cum a răspuns El nevoilor oamenilor și ce impact a avut aceasta în viața lor? Matei 4:23-25; Matei 9:35

Isus a îmbinat cele trei tipuri de slujire, și anume, învățarea, predicarea și vindecarea. El a împărtășit principiile veșnice pentru ca orice om să poată avea un sens în viață. El a spus: „Eu am venit ca oile să aibă viață, și s-o aibă din belșug” (Ioan 10:10). Slujirea Sa a dat dovadă de har îmbelșugat. Și Isus a venit să ne ajute și pe noi să avem viață din belșug, acum și pentru totdeauna.

6. Isus Și-a petrecut toată ziua vindecându-i pe bolnavi și scoțând demoni. Dimineața următoare, după ce a petrecut un timp în rugăciune, când mulțimi și mai mari de oameni Îl căutau pentru a fi vindecați, El a plecat într-o altă cetate. De ce nu i-a vindecat? (vers. 38,39) Marcu 1:32-39

Relatarea este foarte profundă. După ce, cu o zi înainte, a vindecat mulțimile, acum Hristos lasă noroadele care Îl căutau și aveau nevoie de vindecare. Explicația Lui: scopul pentru care a venit în lume a fost să predice Evanghelia. Domnul Isus nu a fost un oarecare făcător de minuni spectaculoase. El a fost Fiul lui Dumnezeu care a venit cu o misiune de răscumpărare. El nu S-a mulțumit doar să vindece boli fizice. El dorea ca oamenii să primească darul vieții veșnice pe care îl avea de oferit. El a afirmat în mod clar scopul venirii Sale pe pământ în aceste cuvinte: „Pentru că Fiul omului a venit să caute și să mântuiască ce era pierdut” (Luca 19:10). Fiecare vindecare era o ocazie de a descoperi caracterul lui Dumnezeu, de a ușura suferința și de a oferi șansa vieții veșnice.

Cum putem să-i conducem pe oameni în mod practic la adevărurile spirituale atunci când slujim nevoilor lor fizice și emoționale?

Joi, 20 august – Ce anume contează pentru Isus

În Matei 24, mesajul lui Hristos pentru ucenicii Săi, care îmbină evenimentele cu privire la distrugerea Ierusalimului cu zilele dinaintea revenirii Sale, este urmat, în Matei 25, de trei pilde despre vremea sfârșitului. Aceste parabole prezintă trăsăturile de caracter care contează cu adevărat pentru El și pe care dorește să le vadă în așteptătorii revenirii Sale. Pilda celor zece fecioare scoate în evidență importanța unei vieți sincere, corecte și umplute de Duhul Sfânt. Pilda talanților subliniază importanța folosirii cu credincioșie a darurilor pe care Dumnezeu ni le-a încredințat. Pilda cu oile și caprele ne descoperă că adevăratul creștinism slujește nevoilor acelor pe care Dumnezeu îi aduce zilnic în viața noastră.

7. Cum descrie Isus creștinismul autentic? Fă o listă cu domeniile de slujire despre care se vorbește în pasajul de mai jos. Matei 25:31-46

Deși pilda ne vorbește despre împlinirea nevoilor fizice obișnuite ale oamenilor – un aspect care nu ar trebui neglijat – este posibil să fie ceva mai mult aici? Oamenii au în suflet o foame și o sete după Isus și tânjesc să le fie satisfăcute (Ioan 6:35; 4:13,14). Noi suntem cu toții niște străini care ne dorim un cămin până când ne vom descoperi adevărata identitate în Hristos (Efeseni 2:12,13,19); suntem goi din punct de vedere spiritual până când vom fi îmbrăcați cu haina neprihănirii Lui (Apocalipsa 3:18; 19:7,8).

Profeții Vechiului Testament au descris deseori condiția umană ca fiind bolnavă și lipsită de speranță (Isaia 1:5; Ieremia 30:12-15). Boala păcatului este fatală, dar profetul ne arată și care este leacul: „«Dar te voi vindeca și îți voi lega rănil»», zice Domnul” (Ieremia 30:17). Isus este remediul contra bolii care ne amenință sufletul.

Pilda cu oile și caprele ne îndeamnă să împlinim nevoile fizice ale celor din jurul nostru, chiar mai mult. Domnul Isus împlinește cele mai adânci nevoi ale sufletului, iar pilda este o invitație de a deveni conlucrători cu El în slujirea celor din jurul nostru. A duce o viață concentrată pe sine și a neglija nevoile fizice, mintale, emoționale și spirituale ale altora înseamnă să îți riști viața veșnică. În pildă, cei care slujesc altora sunt lăudați de Domnul și bine-veniți în Împărăția veșnică a lui Dumnezeu, pe când cei care și-au urmărit scopurile lor egoiste și au neglijat nevoile celorlalți sunt condamnați.

Vineri, 21 august – Un gând de încheiere

„Mulți nu au deloc credință în Dumnezeu și și-au pierdut încrederea în oameni. Dar apreciază dovezile de simpatie și ajutorul primit. Văzând pe un om că intră în casa lor fără să urmărească lauda pământească sau răsplata și le slujește celor bolnavi, îi hrănește pe cei flămânzi, îi îmbracă pe cei dezbrăcați, îi mângâie pe cei triști și îi îndrumă pe toți către Acela a cărui iubire și milă omul nu face decât s-o vestească - văzând aceasta, inimile lor sunt mișcate. Din sufletele lor se înalță recunoștința. Se aprinde credința. Ei văd că Dumnezeu are grijă de ei și sunt pregătiți să asculte când Cuvântul Său este deschis.” - Ellen G. White, *Divina vindecare*, p. 145

Slujirea dezinteresată a lui Isus deschide inimile, îndepărtează prejudecățile și îi face pe oameni receptivi la mesajul Evangheliei. Biserica este trupul lui Hristos care împlinește nevoile oamenilor în spiritul dragostei, în orice loc. Hristos ne trimite între cei din jurul nostru pentru a-i ajuta în Numele Său. Deși trebuie să fim atenți să nu împărtășim spiritul lumii (o amenințare reală pentru biserică!), încă trebuie să învățăm să ajungem la oameni acolo unde sunt ei și să fim folosiți de Dumnezeu. Căci El dorește să îi ia din locul în care se află și să îi aducă acolo unde ar trebui să fie.

STUDIUL LA RÂND – BIBLIA ȘI CARTEA *EVANGHELIZARE*

Biblia: Ecclesiastul 7 – Cântarea cântărilor 1

1. Ce legătură este între întristarea feței și bunătatea inimii?
2. De ce anume te păzește „sângele rece”?
3. Care este motivația îndemnului de a împărți pâinea „în șapte și chiar în opt”?
4. Ce a uitat mireasa lui Solomon să păzească, în timp ce păzea altceva?

Evanghelizare, Secțiunea 9, subcapitolul „Interesul pentru cunoașterea adevărului”, subcapitolul „Predicarea în vederea luării deciziilor”

5. Care sunt cele două extreme care trebuie evitate în influențarea deciziilor?